

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Téma: Účel a smysl institutu zajištění cizince

Autorka: Mgr. Šárka Vítová

Diplomantka si pro svou diplomovou práci zvolila téma „*Účel a smysl institutu zajištění cizince*“. Předložená práce je psaná v českém jazyce a má 60 stran vlastního textu. Je rozdělena celkem do pěti kapitol – úvod, přípustnost omezení osobní svobody, zájmy a účely odůvodňující zajištění cizince, alternativy k zajištění, závěr.

Diplomantka si pro svou práci zvolila téma velmi aktuální. V úvodu představuje cíle své práce a její strukturu. Velmi kladně hodnotím, že autorka v úvodu práce formulovala dílčí výzkumné otázky, na které se v závěru práce snaží odpovědět. Práce je členěna přehledně. Škoda, že autorka pro lepší přehlednost nezařadila dílčí shrnutí rovněž do kapitoly 3 a 4.

Co se týče rozsahu a úrovně použitých zdrojů, zaměřuje se autorka zejména na zákonnou úpravu, kterou doplňuje dostupnou literaturou a judikaturou. Domnívám se však, že (zejména v případě kapitoly 3) měla být práce s literaturou a judikaturou podrobnější.

V práci se objevuje minimum chyb ve formální úpravě. Tak například text poznámek pod čarou měl být „zarovnán do bloku“. Zvýraznila-li autorka část textu (tučným písmem), bylo by vhodné (např. v poznámce pod čarou) uvést, že zvýraznění provedla ona. U dvojitého odkazu na poznámku pod čarou bych doporučoval čísla v horním indexu oddělit čárkou. Ustanovení § 123b patří k zákonu o pobytu cizinců, avšak ve znění zákona č. 427/2010 Sb. (s. 39).

Pokud jde o věcnou stránku předložené diplomové práce, velmi kladně hodnotím zpracování aktuálního problému alternativ k zajištění. K obsahu práce si na tomto místě dále dovoluji několik poznámek. Domnívám se, že autorkou představený vztah Listiny základních práv EU a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (s. 10) je příliš zjednodušující. Princip proporcionality se v případě zásahů do osobní svobody uplatňuje rovněž v případě Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (s. 12), o čemž ostatně píše rovněž čeští autoři. Předmět úpravy Úmluvy o právním postavení uprchlíků je uprchlictví, nikoliv azyl (s. 14), který není na univerzální úrovni kodifikován. Považuje-li autorka za alternativu k zajištění

rovněž propuštění cizince ze zajištění na jeho žádost (s. 41 a násl.), mělo být rovněž zmíněno propuštění ze zajištění z moci úřední. Praxe rovněž ukazuje, že „dobrovolnost“ návratu, který má za cíl ukončení zásahu do osobní svobody, se neomezuje pouze na institucionalizované návraty (s. 44). Otázka, zda přísudky „může“, „je oprávněn“ představují v případě zajištění možnost správního uvážení, jak uvádí autorka (s. 50), či jsou výrazem kompetenční normy, by zřejmě zasloužila větší prostor. V případě zásahu do osobní svobody podle zákona o azylu autorka měla ve vztahu k vývoji právní úpravy věnovat více pozornosti, kdy omezení osobní svobody nastávalo *ex lege* a kdy *ex actu*. Opomenut byl v této souvislosti zásadní rozsudek ESLP ve věci *Rashed*.

Co se týče formulace vlastních závěrů, je třeba ocenit snahu a schopnost autorky odpovědět na otázky, které si v práci klade.

Domnívám se, že předložená diplomová práce jednoznačně splňuje požadavky na práce tohoto druhu kladené a doporučuji ji k obhajobě. Diplomantka by v rámci obhajoby měla uvést, kterou alternativu k zajištění by *de lege ferenda* navrhovala zejména doplnit do zákona o pobytu cizinců a kterou do zákona o azylu. Podle výsledku obhajoby ji předběžně doporučuji hodnotit stupněm velmi dobře.

V Praze dne 31. října 2016

JUDr. David Kryška, Ph.D.
vedoucí diplomové práce